

ບົດທີ 41

ແພດສາດ

ຫັດອ່ານ

ຄົນ ແລະ ສັດໃນໂລກນີ້ ຍ່ອມມີການເກີດ ແກ່ ເຈັບ ແລະ ຕາຍ ເປັນຂອງທຳມະດາ. ຄວາມເຈັບເປັນຍ່ອມເກີດຂຶ້ນກັບຄົນ ສັດ ຍ້ອນອຸປະຕິເຫດ ແລະ ພະຍາດຕ່າງໆ. ຜູ້ປິ່ນປົວພະຍາດໃນສະໄໝບູຮານ ເອີ້ນວ່າ ໝໍຢາ. ປັດຈຸບັນນີ້ຜູ້ປິ່ນປົວພະຍາດ ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການຮຽນຕາມຫຼັກສູດ ທີ່ເປັນຂະບວນການທາງວິທະຍາສາດ ເຊິ່ງເອີ້ນວ່າ ແພດສາດ.

ການປິ່ນປົວຂອງຄົນສະໄໝບູຮານ ມີຢູ່ 2 ວິທີຄື: ປິ່ນປົວດ້ວຍໄສຍະສາດເອີ້ນວ່າ ໝໍຜີ ຫຼື ໝໍມົນ, ປິ່ນປົວດ້ວຍຕົ້ນໄມ້ ແລະ ພືດຕ່າງໆ ທີ່ເປັນຢາ ເອີ້ນວ່າ ໝໍຢາຜື້ນເມືອງ. ວິທີການຂອງໝໍດັ່ງກ່າວມານີ້ ສ່ວນຫຼາຍແມ່ນຮຽນແບບສືບທອດກັນພາຍໃນເຊື້ອສາຍຄື ພໍ່ຖ່າຍທອດໃຫ້ລູກ-ຫຼານ ແລະ ບຸກຄົນໃກ້ຊິດໃນວົງຕະກຸນ ຫຼື ບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ຜູ້ມີຄວາມສະຫງວນມັກ ອາດຈະອອກຮຽນນຳພະສົງ ແລະ ຄູບາອາຈານຕາມວັດວາອາຮາມຈຶ່ງໄດ້ຄວາມຮູ້ນີ້. ປັດຈຸບັນ ການປິ່ນປົວພະຍາດຕ່າງໆ ໄດ້ມີຄວາມກ້າວໜ້າ, ຜູ້ປິ່ນປົວຕ້ອງໄດ້ຮຽນຕາມຫຼັກສູດຂອງສະຖາບັນແພດສາດຄື: ແພດຊັ້ນຕົ້ນ, ແພດຊັ້ນກາງ ແລະ ແພດຊັ້ນສູງ.

ການປິ່ນປົວຕາມວິທີການທາງແພດສາດຈະດຳເນີນໄປຕາມຂັ້ນຕອນອັນເປັນລະບົບຄື: ທ່ານໝໍກວດອາການຂອງຄົນເຈັບດ້ວຍການຊັກຖາມ, ໃຊ້ເຄື່ອງມືທາງວິທະຍາສາດເຊັ່ນ: ເຄື່ອງສາຍລັງສີ, ເຄື່ອງສອງໄຟຟ້າ, ກ້ອງຈຸລະທັດ ແລະ ເຄື່ອງໃຊ້ອື່ນໆ ໃນການວິເຄາະ

ຊອກຫາພະຍາດແລ້ວບົ່ງມະຕິຂອງຄົນເຈັບ ຈາກນັ້ນ ຈຶ່ງວາງຢາປິ່ນປົວ.

ຕາມຫຼັກການແພດສະໄໝໃໝ່ ຄວາມເຈັບປ່ວຍເກີດຂຶ້ນຍ້ອນພະຍາດບໍ່ແມ່ນເປັນຍ້ອນ ຜິດສາງນາໆຮ້າຍແຕ່ປະການໃດ. ດັ່ງນັ້ນ, ເມື່ອໃດຫາກມີອາການເຈັບປ່ວຍເກີດຂຶ້ນ, ໃຫ້ຮີບໄປ ຫາແພດໝໍກວດຫາສາເຫດ ເພື່ອວາງຢາຈຶ່ງຈະເປັນການປິ່ນປົວທີ່ຖືກຕ້ອງ.

ອະທິບາຍສັບ

ໄສຍະສາດ	:	ວິຊາວ່າດ້ວຍເວດມົນຄາຖາຂອງຄົນບູຮານ.
ໝໍຜີ	:	ໝໍໄລ່ຜີ.
ໝໍມົນ	:	ຜູ້ໃຊ້ມົນຄາຖາເປົ່າ ຫຼື ເສກໃສ່ນ້ຳໃຫ້ກິນ.
ໝໍຢາຟື້ນເມືອງ	:	ຜູ້ຊຳນານໃນການໃຊ້ຢາຟື້ນເມືອງຮັກສາໂລກ.
ເຄື່ອງສາຍລັງສີ	:	ເຄື່ອງສຳລັບສ່ອງເບິ່ງບ່ອນເຈັບຢູ່ໃນຮ່າງກາຍໂດຍໃຊ້ໄຟຟ້າ.
ເຄື່ອງສ່ອງໄຟຟ້າ	:	ເຄື່ອງສ່ອງໄຟຟ້າກວດຮ່າງກາຍ.
ກ້ອງຈຸລະທັດ	:	ກ້ອງຂະຫຍາຍ.
ວິເຄາະ	:	ໄຈ້ແຍກອອກເປັນສ່ວນໆ.
ບົ່ງມະຕິ	:	ບອກອາການຂອງພະຍາດ.

ສ.ວ.ສ
ສະຫງວນລິຂະສິດ

ຄຳຖາມ

1. ຄົນສະໄໝບູຮານເຄີຍປິ່ນປົວພະຍາດດ້ວຍວິທີໃດ?
2. ເຄື່ອງມືທາງວິທະຍາສາດຂອງແພດສະໄໝໃໝ່ມີອັນໃດແດ່?
3. ກ່ອນຈະບົ່ງມະຕິ ທ່ານໝໍເຮັດຫຍັງແດ່?

ຫັດແຕ່ງ

ການຫຍໍ້ເລື່ອງ

ການຫຍໍ້ເລື່ອງຄືການສະຫຼຸບສະເພາະໃຈຄວາມສໍາຄັນ ເນື້ອເລື່ອງສໍາຄັນຂອງເລື່ອງທີ່ອ່ານ ແລ້ວນຳມາຮຽບຮຽງໃໝ່ ໂດຍລະບຸແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງເນື້ອເລື່ອງທີ່ໄດ້ອ່ານວ່າ ນຳມາຈາກປຶ້ມໃດ, ໃຜຂຽນ, ຢູ່ໃສ, ເວລາໃດ.

ຂັ້ນຕອນຫົວໄປຂອງການຂຽນຫຍໍ້ເລື່ອງ

1. ອ່ານຢ່າງລະອຽດ.
2. ຈົດບັນທຶກໃຈຄວາມສໍາຄັນແຕ່ລະຕອນໄວ້.
3. ຮຽບຮຽງໃໝ່ໃຫ້ເປັນຄໍາເວົ້າຂອງຕົນເອງ.
4. ໃຊ້ຄໍາແທນນາມບຸລຸດທິສາມ (ລາວ, ມັນ, ເພິ່ນ...)
5. ບໍ່ໃຊ້ອັກສອນຫຍໍ້, ຖ້າມີຄໍາລາຊາສັບໃຫ້ຮັກສາໄວ້ໂດຍບໍ່ຕ້ອງປ່ຽນແປງ.
6. ຂໍ້ຄວາມທີ່ຫຍໍ້ຕ້ອງຂຽນໃຫ້ຕໍ່ເນື່ອງ, ຖ້າຄໍາບໍ່ສໍາພັນກັນໃຫ້ຫຍໍ້ໜ້າໃໝ່.
7. ຖ້າຫຍໍ້ບົດກາບກອນ ຕ້ອງແປເປັນຄໍາເວົ້າທຳມະດາແລ້ວຈຶ່ງຫຍໍ້.

ຂຽນຫວາຍ

ຈົ່ງຂຽນຫວາຍເລີ່ມ ແຕ່ການປິ່ນປົວ... ແພດຊັ້ນສູງ.

ຄໍາຖາມ

1. ການປິ່ນປົວດ້ວຍໄສຍະສາດແມ່ນປິ່ນປົວແນວໃດ?
2. ຕາມຫຼັກສູດສະຖາບັນແພດສາດຮຽນແນວໃດ?
3. ໝໍຢາພື້ນເມືອງສືບທອດຄວາມຮູ້ໃຫ້ກັນແນວໃດ?
 - 1) ຈົ່ງເລົ່າເລື່ອງຄືນ.
 - 2) ຈົ່ງຂຽນຫຍໍ້ເລື່ອງແພດສາດໃສ່ປຶ້ມຂຽນຂອງຕົນ.